

Kulakovs atkal kāpj uz skatuves kunga prātā

Latvijas 1. rokkafejnīcas Reitera namā jubilejā «hedlaineru» loma tika uzticēta leģendārajai latvju rokgrupai «Pērkons». Grupa nospēlēja godam, cilvēkiem patika, taču diemžēl šajā procesā maza loma bija «Pērkona» līderim Jurim Kulakovam – viņš kārtējo reizi nebija savā labākajā formā.

Pat Virga te nobāl...

Ja līdz šim publiskajā telpā no mūziķu alkohola lietošanas netikuma viedokļa visvairāk ticis apspriests «Līvu» ģitārists Ainars Virga, tad citu bēdubrāli medijs ir sargājuši – komponists Juris Kulakovs jau kādus trīs vai četrus gadus uz skatuves kāpis reibumā, turklāt tādā, ka dažkārt viņam ir nācies atslēgt instrumentu, lai mūziķis nespēlētu kaut ko traku. Kāpēc šāda saudzība no žurnālistu un sabiedrības puses? Tāpēc, ka Kulakovs nekad nav slēpis savu draudzību ar Zaļo pūķi, bet – pats galvenais – arī jebkādā reibuma pakāpē lielākoties ir bijis daudz maz spēlēt spējīgs un pozitīvs pret apkārtējiem. Pēc »VZ« novērotā, jau uz Latvijas 1. rokkafejnīcas sezonas atklāšanas pasākuma sākumu Kulakovs ieradās krietni «silts», tas ir, jautrs. Grupas «Pērkons» uzstāšanās bija lieliska, taču tas vairāk bija Ievas Akurateres un Raimonda Bartaševiča (un, protams, pārējo mūziķu) nopelns, lai gan brīžiem šķita, ka viņi vispār nesaprot, ko grupas līderis vēlas vēstīt. Tā, piemēram, pēc garā un plašā izklāsta par to, ka konkrētā dziesma tikšot veltīta Jānim Grodumam un Ainaram Virgam, nūdien nešķita, ka pārējie zina, ka tagad jāspēlē «Lakstugailis». Arī citos gadījumos pārējie vien ar izmisušu skatienu lūkojās, ko nu atkal Kulakovs pavēstīs, taču viņš ar pusnodegušu cigāru zobos lielākoties nebija ieinteresēts vēstīt neko, ja nu tikai kādas sev saprotamas prātulas. «Es nesen biju pie profesionāla astrologa un uzzināju, ka mana dvēsele ir 3,5 miljardus gadus veca,» sanākušos informēja Kulakovs. «Tad jau tev šodien ir jubileja!» nedaudz nogurušā balsī teica Bartaševičs.

Skaidro bohēmas jēdzienu

Nav jau pirmā reize, kad «pērkoniešiem» šādi jāmokās ar savu grupas līderi – ir dzirdēti arī daudz smagāki stāsti. Pats Kulakovs par to tikai miermīlīgi murrā sev ierastajā labvēlībā.

Otrdienas pēcpusdienā (minētais pasākums notika naktī uz sestdienu) telefonsarunā ar »VZ« komponists izklausījās manāmi miegains, bet diezgan liksms. Viņš slavēja Latvijas 1. rokkafejnīcas šā brīža atrašanās vietu un izteica nožēlu par to, ka Liepājā šāda izklaides vieta ir mirusi. «Liepāja ir Latvijas roka galvaspilsēta, un tāda burvība piemīt tikai Liepājai. Man patīk, ka rokkafejnīca atrodas vienā no Rīgas skaistākajām ēkām – Reitera namā. Ir patīkami tur uzstāties un atpūsties,» sarunā ar »VZ« filozofēja Kulakovs. Kas attiecas uz jautājumu par bohēmiskām izklaidēm un iedzeršanu «roķenes» svinībās, Kulakovs nebūt neapvainojās un godīgi atklāja, ka esot malkojis vīnu. «Bohēmas pamatā ir radošu cilvēku sabiedrība, kuri ārkārtīgi nopietni un atbildīgi strādā katrs savā jomā, bet satiekoties ik pa brīdim atļaujas vaļības un uzdzīvi. Smieklīgākais, ka tādējādi sabiedrībai rodas mērķis, ka viņi visi ir tikai dzērāji. Protams, ja cilvēks piedzeras tā, ka vairs neko nesaprot, tā vairs nav nekāda bohēma. Kamēr cilvēks var radoši darboties, bohēma nav šķērslis. Es dzeru tikai tik daudz, lai pašam būtu komfortabli,» skaidroja Kulakovs. Un atlikušās pārdesmit minūtes labprātāk stāstīja par šajā nedēļas nogalē gaidāmo uzstāšanos un svinībām Vecrīgas klubā «Aptieka»...

Pagaidām normāli, bet cik ilgi?

Par Kulakova muzicēšanu nu jau vairāku gadu garumā klīst leģendas, turklāt – ne tās labākās. »VZ« bijuši liecinieki gadījumiem, kad Kulakovs pat ticis «atslēgts» no sava instrumenta un pavadīts līdz automašīnai, lai ar to... tiktu aizvests līdz nākamajai uzstāšanās vietai. Nav noliedzams, ka Kulakovs nekad nav «sataisījis ziepes»: komponists vienmēr ir pozitīvs un no skatuves nost nekrīt, taču viņa kolēģi un citi mūziķi anonīmi sarunā ar »VZ« atzina, ka nu jau ir par traku – dzeršanai tomēr jāzina mērs pat šajā jomā labākajiem... «Trakākais, ka viņš jau neapzinās to, ka strauji iet pa posta ceļu – šobrīd viņš vēl ir jautrais Dūrīšu Juris, bet drīz būs pavisam traki, un neviens viņu no šīs bedres vairs neizvilks!» satraucās kāds mūziķis. Pirms diviem gadiem komponists telefonintervijā «Radio SWH» atzinās, ka dzerot jau trīs gadus. Katru dienu dzerot tikai

vīnu un ir izveidojis savu sistēmu, kā izvairīties no nelabas dūšas jeb «pohām». «Alkoholu ir izdomājis Dievs. Jēzus Kristus pirmais brīnumdarbs bija ūdens pārvēršana vīnā. Rīts jāsāk ar šampanieti, tālāk jāturpina no gaišākā vīna uz tumšāko, sekojot līdz dienas gaismai. Bet, lai mazinātu galvassāpes, vajagot izdzert glāzi ūdens starp katru vīna glāzi,» tā 2011. gadā savu atziņu «Radio SWH» raidījumam «Mazā sestdiena» telefonintervijā toreiz izskaidroja mākslinieks